

ODTÜ: Komer'in arabasından anadilinde eğitime...

Geschrieben von: Erkiner

Freitag, den 07. Januar 2011 um 19:08 Uhr - Aktualisiert Freitag, den 07. Januar 2011 um 19:12 Uhr

Engin Erkiner: 42 yıl önce, 6 Ocak 1969'da, Ortadoğu Teknik Üniversitesi'nde, ABD Büyükelçisi Komer'in arabası yakıldı.

Vietnam'da pasifikasyon uzmanı olarak çalışmış olan Komer, Kasım 1968'de büyükelçi olarak ülkeye gelmiş ve Esenboğa'da protestoyla karşılanmıştı.

ODTÜ Rektörü Kemal Kurdaş, Komer'i yemeğe davet ediyor. Yemek sırasında rektörlüğün önünde park etmiş olan araç önce tahrip ediliyor, ardından da devriliyor ve ateşe veriliyor. Sadece ülkede değil, uluslar arası basında da büyük yankı bulan eylem, ODTÜ'lü devrimci öğrencilerin, özelde ise Sosyalist Fikir Kulübünün (SFK) tanınmış bir eylemi olarak tarihe geçti.

Eyleme katılanlar arasında arabayı ateşe verenin kim olduğu sonraki yıllarda konuşuldu. Hüseyin İnan'ın atkısını arabanın benzin deposuna sokup ıslattığı ve ardından da arabanın ateşe verildiği sonucuna varıldı.

Komer'in arabasını yakarak tahrip ettikleri için arananlar, daha sonra üniversitede yapılan bir törenin ardından, bir gazetecinin arabasıyla savcılığa giderek teslim oldular. (Polise teslim olsalar ya da yakalansalardı, komalık edilecekleri biliniyordu)

Komer'in arabasının yakılmasının ardından TBMM'de ülkedeki ABD üsleriyle ilgili sert tartışmalar oldu. Tabii Senatör Haydar Tunçkanat konuyu yeniden gündeme getirdi ve ABD ile yapılan gizli anlaşmaların açıklanmasını istedi.

Arabayı yakanlar ne kadar ceza aldılar, diye sorarsanız, bugünün dünyasında inanılmaz bir olay, ama ceza almadılar.

Yargılandıkları mahkemenin hakimi beraat gerekçesini yaklaşık şöyle açıklamıştı:

“Bu gençler eylemleriyle ABD ile yapılan gizli ikili anlaşmaların gündeme gelmesini sağlayarak ülke çıkarlarına uygun davranmışlardır.”

Bu karar, o dönemde devrimci öğrencilerin eylemlerine bürokrasi içinde duyulan büyük sempatiyi de gösterir.

ODTÜ CUMHURİYETİ

ABD'nin büyük ekonomik desteğiyle kurulmuş, eğitim dili İngilizce olan bir üniversitenin, 1965-1970 döneminde devrimci mücadelenin önemli merkezlerinden birisi olması açıklanmaya muhtaç bir olgudur.

Bundan önce, Ankara'nın 1960'lı yıllarda devrimci mücadelede yükselen bir kent durumuna gelmesinin üzerinde durulması gerekir. O yıllara kadar ülkedeki sosyalist mücadelenin tek kenti olarak İstanbul sayılırdı.

1960 ihtilali, ardından Talat Aydemir ve Fethi Gürcan'ın iki başarısız darbe teşebbüsü, sol bir darbe ihtimalinin söylenti düzeyinde bile olsa sürekli gündemde olması, Ankara'nın önemini artırır.

ANT dışındaki sol dergilerin merkez bürolarının Ankara'da olması, bu kentte bulunanların teorik düzeylerini ileriye sıçratır.

Çok sayıda eylemi örgütleyen, gençlerin mücadelesinin yanı sıra işçi ve köylülerin mücadelesine de katılan Türkiye Devrimci Gençlik Federasyonu (DEV-GENÇ)'in merkezi de bu kenttedir.

ODTÜ: Komer'in arabasından anadilinde eğitime...

Geschrieben von: Erkiner

Freitag, den 07. Januar 2011 um 19:08 Uhr - Aktualisiert Freitag, den 07. Januar 2011 um 19:12 Uhr

Devrimci mücadele tarihinde derin iz bırakan THKO (Türkiye Halk Kurtuluş Ordusu) ve THKP-C'nin (Türkiye Halk Kurtuluş Partisi-Cephesi) önde gelen kadrolarının büyük bölümü Ankara'daki iki üniversiteden gelir: ODTÜ ve SBF (Siyasal Bilgiler Fakültesi)

ODTÜ'nün o yıllarda ayırt edici üç özelliği vardır:

Birincisi: Eğitim düzeyi dönemin ülke koşullarına göre oldukça yüksektir. ODTÜ diploması her kapıyı açar. Ülke dışına –özellikle ABD'ye- gitmek hiç sorun değildir.

Eğitim kalitesinin ODTÜ öğrencilerindeki dünya olaylarına ilgi ve kavrayış düzeyini geliştirdiği söylenebilir.

İkincisi: Eğitim dilinin İngilizce olması sayesinde dünya olaylarının kolaylıkla izlenebilmesi mümkün olmuştur. Bu durum, aynı zamanda, dünyanın bir başka ucunda –Latin Amerika'da- gelişen devrimci mücadeleden fazlasıyla etkilenmeyi de gündeme getirir.

Dönemin silahlı mücadele hareketlerinde yer alanlar arasında yabancı dil bilenlerin oranının yüksek olması rastlantı değildir. (Mahir Çayan da Fransızca bilirdi)

Üçüncüsü: Üniversitenin o yıllarda kentin dışında olması, devrimcilerin okuldaki gücü ve verilen mücadele sonucu, okul, ülkenin en özgür alanlarından birisi haline gelir. Bu nedenle de "ODTÜ Cumhuriyeti" olarak anılırdı.

Deniz Gezmiş, o yıllarda ANT Dergisi'nin yayıncısı olan Doğan Özgüden'in ifadesine göre, sürekli gözaltına alındığından, İstanbul'da barınamaz duruma gelir ve ülkenin en özgür yerine, ODTÜ'ye gider.

SÜREN MÜCADELE...

Aradan yıllar geçti. Dünya da Türkiye de çok değişti. Artık sosyalist bir blok bulunmuyor. Vietnam gibi bütün ülkelerdeki solun desteğini kazanmış anti-emperyalist ve sosyalist bir mücadele yok...

Türkiye’de de sol, 12 Eylül faşizminden ağır darbeler yedi ve bir türlü de kendini toparlayamadı.

Her dönemin kendine özgü solu ve mücadelesi vardır.

ODTÜ’lüler taleplerini eskiden de üniversite öğrencileriyle sınırlı tutmazlardı, şimdi de tutmuyorlar.

Kürt halkının taleplerini dikkate almayan sol bir mücadele düşünülemez.

Bu nedenle, taleplerden bir tanesi “parasız eğitim” ise, ötekisi de “anadilde eğitim” olmak durumundadır.

Neo liberal anlayış, üniversite eğitimini zenginlere özgü bir eğitim olarak görüyor.

Bunun da pratikteki yansıması, üniversite harçlarına sürekli zam yapılmasıdır.

Son örneği İngiltere’de yaşanan bu örnek çok sayıda öğrenci tarafından protesto edildi.

Benzeri bir örnek Almanya’da da yaşanıyor. Bazı eyaletlerde üniversite öğrenimi yüksek harçlar nedeniyle iyice pahalı durumda iken, bazı eyaletlerde ise şiddetli protestolar sonucu harç

ODTÜ: Komer'in arabasından anadilinde eğitime...

Geschrieben von: Erkiner

Freitag, den 07. Januar 2011 um 19:08 Uhr - Aktualisiert Freitag, den 07. Januar 2011 um 19:12 Uhr

zamları geri alındı.

Üniversite öğrencilerini ikinci temel talebi olan anadilde eğitim ise; yerel birimlerin özerklik kazanması temelinde ülkenin demokratikleşmesinin önemli bir bileşenidir.

Ankara Üniversitesi, Hacettepe ve ODTÜ'den öğrenciler, son olarak, "uygun" öğrencilerin seçilmesiyle Çankaya'da yapılan "üniversite öğrencilerinin sorunlarını görüşme" toplantısını protesto ettiler.

Bu protestonun Komer'in arabasının yakılmasıyla aynı güne gelmesi tarihin ilginç rastlantılarından bir tanesidir.